

EN KAMP OM SYNLIGHED

Online sexarbejde og sociale medier

EMMA SANDHAUG NITZ OG TRINE MYGIND KORSBY

Celine havde overvejet det længe, inden hun i sommeren 2022 oprettede en OnlyFans-profil, hvor hun lægger erotiske videoer og billeder op til betalende kunder og fans. OnlyFans markedsføres som en platform, hvor alle fra fitnessinstruktører til madentusiaster kan sælge adgang til eksklusivt indhold, men platformen associeres hovedsageligt med amatørporno og profiler som Celines¹ (Litam, Megan og Richard 2022, 3094).

For at få flere fans begyndte Celine som mange andre OnlyFans-performere (også kaldet OnlyFans-creators)² at reklamere for sin OnlyFans-profil på det sociale medie Instagram. Hun havde længe været aktiv på Instagram, hvor mere end 5.000 følgere fulgte med i hendes liv. Her var følgerne med hende på ferier, og de kunne følge med i hendes hverdagsliv og få stil- og tøjinspiration fra de billeder og videoer, hun lagde op. Indledningsvis brugte hun denne Instagram-profil til at reklamere for sin OnlyFans-profil. Men da hun begyndte at miste følgere og fik billeder og videoer anmeldt af andre Instagram-brugere,³ blev hun bange for at få profilen slettet. Derfor oprettede hun en ny, separat Instagram-profil dedikeret til OnlyFans – den „frække profil“, som hun kaldte den. På den nye profil finder man sexede billeder og videoer af Celine, oftest iklædt lingerie, der danser og poserer i forførende stillinger.

Celines „frække profil“ på Instagram, oktober 2023.
Anonymiseret illustration af Nitz.

I profilleteksten kan man læse, at hun er en „26 year old danish girl“, og at man kan finde et link til OnlyFans under profilleteksten.

Denne artikel udforsker, hvilken rolle sociale medier spiller for online sexarbejde, samt hvordan online sexarbejdere navigerer i mødet med sociale mediers uigennemsigtige retningslinjer for online adfærd. Artiklen er baseret på et etnografisk feltarbejde på Instagram samt interviews med danske, hvide ciskvinder i 20'erne og 30'erne, som sælger erotisk indhold på platformen OnlyFans, og som bruger Instagram til at reklamere for deres OnlyFans-profiler. Artiklen viser, hvordan online sexarbejdere manøvrerer i det digitale terræn på Instagram, og hvordan deres arbejde både muliggøres og besværliggøres af den synlighed, de kan få gennem sociale medier. Vi argumenterer for, at sexarbejderne jager online synlighed på sociale medier, men at dette foregår i et omskifteligt og udfordrende digitalt terræn, hvor de ikke har mulighed for at se terrænets regler og reguleringspraksisser. Her fokuserer vi især på Instagrams strategier og praksisser, der tages i anvendelse for at fjerne online indhold og profiler med seksuelt indhold. Som empirien i denne artikel eksemplificerer, er online sexarbejdere konstant truet af at blive usynliggjort af Instagrams reguleringspraksisser ved for eksempel at få slettet indhold og profiler eller blive *shadowbanned*. Shadowbanning er en skjult reguleringspraksis, hvor en brugers synlighed nedsættes på det sociale medie. Brugerens indhold vises ikke til følgere, og profilen bliver ikke algoritmisk eksponeret til nye, potentielt interesserede følgere.

Vi viser, at online sexarbejdere udvikler kreative modtaktikker for at (for) blive synlige på Instagram og således fortsat kunne reklamere og tiltrække kunder til deres OnlyFans-profiler. På denne måde kapitaliserer sexarbejderne på sociale mediers adgang til synlighed over for potentielle og eksisterende kunder, mens de samtidig forsøger at være usynlige i forhold til Instagrams „reguleringsinfrastruktur“, som truer dem med usynliggørelse. Vi bruger her betegnelsen „infrastruktur“ for at beskrive den mangfoldighed af teknologier, regler og mennesker, der indgår i Instagrams indholdsmoderering på platformen. Infrastrukturen spænder fra algoritmer til andre Instagram-brugere samt menneskelige indholdsmoderatorer, og vi vil udfolde betydningen af denne regulering for online sexarbejdere.

Artiklen viser, hvordan online sexarbejdere er i stand til at skabe handlerum for sig selv i et uigennemsigtigt digitalt terræn, men at Instagrams strategier for at usynliggøre dem samtidig har negative økonomiske og emotionelle konsekvenser for dem. Dermed fokuserer artiklen på den ene side på, hvordan marginaliserede brugere – mere eller mindre succesfuldt – udøver modstand mod begrænsende digitale strukturer, og på den anden side på den magt, digitale platforme har til at moderere og dermed regulere, hvem og hvad der kan ses eller

findes i et givent digitalt netværk. Artiklen skriver sig således ind i litteraturen om online sexarbejde og bidrager til en bredere diskussion af sociale mediers indflydelse på og betydning for socialt liv.

Inden vi udfolder analysen af Celine og de andre informanternes navigation i det digitale terræn på Instagram, vil vi først introducere Celine og hendes brug af online platforme yderligere. Derefter opridser vi kort artiklens placering i litteraturen og vores metodiske tilgang og empiri samt den lovgivningsmæssige ramme, som artiklens informanter forholder sig til.

Det digitale terræn: Instagram, OnlyFans og online sexarbejde

Celine lægger stort set dagligt frække billeder og videoer op på sine Instagram-stories (små videoer, der kan ses i 24 timer), hvor hun opfordrer folk til at besøge sin OnlyFans-profil. Flere stories indeholder direkte links til OnlyFans-platformen. Følgere kan også følge med i hendes „hverdagsindhold“, hvor hun lægger stories op på sin profil med billeder af friskbrygget kaffe og videoer fra bilture med venner. Hun lægger også det, hun kalder „snakkevideoer“ op, hvor hun fortæller om for eksempel gynækologbesøg, samt videoer, hvor hun besvarer spørgsmål fra sine følgere. Spørgsmålene handler om alt fra, hvad hendes livret er, og hvad hendes kæreste synes om, at hun er på OnlyFans, til hendes seksuelle præferencer og hendes forhold til egen krop. Celine fortæller i et interview, at hun er blevet kontaktet af flere følgere, der indledningsvist fulgte hende på Instagram og derefter begyndte at betale for adgang til hendes OnlyFans-profil. Hun fortæller, at de synes, at det er:

... nice at se den her normale side af mig. Og så følge den her frække side. [...] Og jeg har bare en eller anden forestilling om, at [...] de sådan føler, at de måske er lidt tættere på mig på en eller anden måde. Fordi at de netop også følger mit normale liv her [på Instagram].

OnlyFans-performere tilhører en større gruppe af online sexarbejdere, der sælger erotisk indhold og ydelser online. Online sexarbejde adskiller sig således fra traditionelle former for sexarbejde som strip og escort, idet interaktionen med kunderne er digitalt medieret, og sexarbejderne ikke møder kunderne fysisk. Der kan være overlap mellem offline og online ydelser, og nogle sexarbejdere tilbyder både offline og online ydelser, for eksempel en kombination af escort og OnlyFans (Sanders et al. 2018, 17). Informanterne i denne artikel laver dog udelukkende online sexarbejde. Online sexarbejde er opstået som følge af den teknologiske udvikling og de sociale mediers udbredelse og popularitet. Udviklingen har på mange måder

ændret de måder, mennesker er sammen på, herunder hvordan vi praktiserer og forbruger sex og seksualitet, hvilket har resulteret i, at dele af sexindustrien er flyttet online, for eksempel på platformen OnlyFans (Cunningham et al. 2018, 1). Flere forskere har argumenteret for, at udviklingen af online sexarbejde også har gjort sexarbejde sikrere for dem, der tilbyder offline ydelser såsom erotisk massage og escort, da de bruger digitale platforme til at screene kunder, promovere deres ydelser og opbygge fællesskaber med andre sexarbejdere, hvor de blandt andet kan erfaringsudveksle, få tips til sikkerhedspraksisser og søge emotionel støtte (Blunt og Wolf 2020, 20-21).

På trods af at man kan finde store mængder gratis porno på internettet, vælger mange kunder alligevel at betale for adgang til sider som OnlyFans. Forskere forklarer dette med et tiltagende ønske om autenticitet og amatørporno blandt pornoforbrugere (Nayar 2017, 478). Kunderne ønsker at se, hvad de oplever som „ægte sex“ med mennesker, de føler, at de „kender“ (McMahon 2017). Celines oplevelse underbygger denne indsigt. Som nævnt oplever hun, at fans føler sig „tættere på“ hende, fordi de kan følge hendes „normale liv“ på Instagram, mens de samtidig kan se hendes „frække side“ på OnlyFans. Hun fortæller, at hun tror, at de „... føler lidt, at de kender mig. Jeg tror, det tænder dem endnu mere“. Når Celine lægger „snakkevideoer“ og „hverdagsindhold“ op på Instagram og viser sit „normale liv“, analyserer vi det således som en måde, hvor hun direkte imødekommer og dermed kapitaliserer på kundernes ønsker om autenticitet og følelse af at kende hende. For mange online sexarbejdere som Celine fungerer Instagram og andre sociale medier dermed som essentielle promoveringsplatforme, som de bruger til at opbygge loyale og betalingsvillige følgerskarer. Men sexarbejdere udfordres af, at flere af de populære sociale medieplatforme forsøger at fjerne eller usynliggøre dem gennem sexnegativ regulering (Are og Briggs 2023, 3), der blandt andet inkluderer forbud mod „tilbud om seksuelle tjenester“ og forbud mod „nøgenhed“ (Meta 2024b). Det er konsekvenserne af denne regulering for de online sexarbejdere, som artiklen her belyser.

Der eksisterer velfunderet antropologisk litteratur om sexarbejde, som for eksempel belyser sexarbejders økonomiske overvejelser og relationer til deres familie (Plambech 2023), thailandske kathoeys' motivationer⁴ for og oplevelser med sexarbejde og racisme i Europa (Pravattiyagul 2021), relationer mellem alfonser og sexarbejdere (Korsby 2023a, 2023b) og betydningen af autenticitet i relationer mellem dansere og kunder på stripkubber i USA (Frank 2002). Denne litteratur giver central indsigt i hverdagen for sexarbejdere, der primært arbejder offline på gader, bordeller og i lejligheder, og litteraturen belyser de magtstrukturer og sociale relationer, som former sexarbejdernes liv. Vores artikel bygger videre på disse analyser omhandlende handlingsrum, magt og socialitet, blot i

en online kontekst. Artiklen bidrager således til denne litteratur ved at udforske sexarbejderes agens i en kontekst af sociale medier, hvor digital teknologi både skaber nye muligheder og nye udfordringer for sexarbejdere.

Der findes omfattende litteratur, der undersøger, hvordan digitale teknologier har bidraget til at gøre sexarbejde mere sikkert, samtidig med at nye risici for sexarbejdere er opstået (se fx Jones 2020; Are 2023; Blunt og Wolf 2020). Endvidere belyser forskningen, hvordan racistiske og andre ulighedsskabende strukturer fortsat reproduceres inden for den online sexindustri (Jones 2015; Jones 2020). Vores artikel bidrager til litteraturen om online sexarbejde ved at belyse de magtstrukturer, der manifesterer sig i mødet mellem sexarbejde og sociale medier. Ved at zoome ind på mediet Instagram eksemplificerer vi den kontinuerlige kamp om synlighed, der foregår mellem online sexarbejdere på den ene side, der prøver at udnytte platformens mulighed for promovering, og Instagram på den anden side, som forsøger at fjerne sexarbejdere fra platformen.

Artiklen bidrager derudover til den brede litteratur inden for digital antropologi, hvor antropologer har beskæftiget sig indgående med, hvordan digitale teknologier og sociale medier spiller ind på socialitet i dag (se fx Miller et al. 2016). Mere specifikt bidrager den til den litteratur, der beskæftiger sig med interaktionen mellem sociale medier og sexarbejde. Særligt medieforskere, psykologer og sociologer har undersøgt, hvordan digitale teknologier faciliterer sexarbejde og har ledt til nye former for sexarbejde (Sanders et al. 2018). Via en analyse af danske OnlyFans-performeres erfaringer bidrager artiklen således med at vise, hvordan sexarbejde foregår i dag, hvor så meget af menneskers socialitet foregår online, samt hvad der opstår i krydsfeltet mellem sociale medier, sexarbejde og online platforme.

Online etnografi

Artiklen bygger på data og indsigter indsamlet under fire måneders feltarbejde fra september til december 2022.⁵ Feltarbejdet bestod af online deltagerobservation på Instagram samt interviews med fire OnlyFans-performere og en række andre aktører i industrien, blandt andet ejere af såkaldte „shoutout-profiler“, som vil blive beskrevet i det følgende. Blandt hovedinformanterne havde Celine og Rosa haft OnlyFans-profiler i cirka tre måneder, og Kamille og Mia havde haft OnlyFans-profiler i mere end to år, da feltarbejdet startede. Alle havde alternative indtægtskilder i tillæg til deres online sexarbejde undtagen Mia, der havde lavet live online sexshows (erotisk webcamming). Mia havde endda en ansat i sin OnlyFans-virksomhed og gjorde en dyd ud af at have det, hun kaldte en „professionel“ tilgang til sit arbejde. Celine anså også OnlyFans som en po-

tentiel professionel karriere og sagde, at „... på et eller andet tidspunkt kunne det da være nice, hvis man kunne leve af det“. Rosa, der som Celine var relativt ny på OnlyFans, anså det derimod som en hobby. Hvor Mia, Celine og Rosa udtrykte, at de syntes, at det var frækt at lave OnlyFans, var Kamille, der havde haft en OnlyFans-profil i mange år, ikke på samme måde positiv over for det. Eftersom hun ikke længere var afhængig af indtægten, var hun derfor stort set inaktiv på OnlyFans.

Inspireret af forskellige traditioner inden for digital antropologi bestod feltarbejdet både af klassiske antropologiske metoder tilpasset den digitale kontekst på sociale medier og nye etnografiske praksisser (Postill og Pink 2012, 124). Således bygger indsigterne på dybdegående etnografiske interviews, der både foregik fysisk og gennem video- og lydopkald, samt daglig deltagerobservation på Instagram.⁶

I tillæg til interviews med OnlyFans-performere blev der foretaget to skriftlige interviews med mandlige ejere af de såkaldte shoutout-profiler, hvoraf den ene var dansker og boede i Danmark, mens den anden var italiener og boede i Italien. Shoutout-profiler er Instagram-profiler, der promoverer OnlyFans-performere. Disse viste sig at have en vigtig funktion for OnlyFans-performernes muligheder for at opnå synlighed og succes på Instagram. Ejerne af shoutout-profilerne ville hverken interviewes telefonisk eller mødes fysisk, men indvilligede i at blive interviewet skriftligt over beskedfunktionen på Instagram.

Feltarbejdets kombination af online deltagerobservation og interviews gjorde det muligt både at få indblik i OnlyFans-performeres oplevelser og praksisser på platformen samt et indblik i den større infrastruktur af aktører forbundet med den online sexindustri, herunder Instagrams regulering, regler, praksisser og digitale opbygning.

Sexarbejdere på sociale medier: lovgivning og seksualmoral

Det er essentielt for mange online sexarbejdere at opbygge loyale følgerskarer på sociale medier, som kan transformeres til betalingsvillige fans på online platforme som OnlyFans. Dette gør de blandt andet ved at kommunikere direkte med deres følgere på populære sociale medier som Instagram gennem chat- og beskedfunktioner og ved at dokumentere deres „hverdagsliv“ (Brasseur og Finéz 2019, 212), ligesom vi så Celine invitere sine følgere med, mens hun laver kaffe, er på biltur, eller når hun laver videoer, hvor hun besvarer spørgsmål fra sine følgere.

Både forskere og talspersoner fra sexindustrien har i længere tid sat fokus på, hvordan sociale medier, heriblandt Instagram, forsøger at fjerne sexarbejdere fra

platformene gennem indholdsmoderering (Are 2023; Blunt og Stardust 2021). Sociale medier regulerer, hvilket indhold der er synligt og tilgængeligt på platformene, gennem avancerede sociotekniske infrastrukturer. Disse infrastrukturer kategoriserer indhold som helholdsvis promoveringsværdigt eller som (potentielt) risikabelt og dermed noget, som skal skjules eller slettes fra platformen. Reguleringsinfrastrukturene involverer både platformsregler, screeningsalgoritmer, professionelle moderatorer og brugerne af platformen, der kan „anmelde“ indhold for at bryde reglerne (Savolainen 2022, 1095). De officielle regler for adfærd og indhold på Instagram kaldes for „fællesskabsreglerne“, og de forbyder blandt andet „opslag med nøgenhed“ samt at „tilbyde seksuelle tjenester“. Fællesskabsreglerne forbyder derudover „trusler“, „hadefuld tale“ og „vold eller angreb på andre på grund af race, etnisk baggrund“ osv. (Instagram u.å.b.). Dog peger forskeres analyser af disse forbud på, at „... moderering af indhold i uforholdsmæssig grad rettede sig mod marginaliserede brugere med et overdrevent fokus på nøgenhed og seksualitet i stedet for vold“⁷ (Are og Briggs 2023, 3).

Instagrams forsøg på at usynliggøre sexarbejdere skal forstås i lyset af deres interesser som en global virksomhed på det kapitalistiske marked, hvor amerikansk lovgivning fungerer som den gyldne standard for internetlovgivningen (Jones 2020, 62). I 2018 godkendte den amerikanske kongres lovgivningen FOSTA/SESTA⁸ (Are og Paasonen 2021, 414), der blev præsenteret som en såkaldt „anti-trafficking“-lovgivning. FOSTA/SESTA giver digitale platforme ansvar for indhold og adfærd på platformene (ibid.). Ifølge forskere og sexarbejdere har en af konsekvenserne af lovgivningen været, at frygt for anklager om at facilitere sexsalg har ledt til, at synlighed og italesættelser af seksuelle emner forstummer på digitale platforme, hvilket har resulteret i, at forholdene for både sexarbejdere og ofre for menneskehandel er blevet dårligere og farligere (se fx Bronstein 2021; Blunt og Wolf 2020; Jones 2020).

Ud over de økonomiske konsekvenser for sexarbejdere påpeges flere yderligere negative konsekvenser. Det er således blevet sværere for politiet at finde ofre for menneskehandel (Albert et al. 2020, 1157), og sexarbejdere har mistet vigtige arenaer for fællesskab, politisk mobilisering og erfaringsudveksling, hvilket gør arbejdet farligere for dem (Blunt og Wolf 2020, 20-21; Jones 2020, 236-38). De har fået frataget fællesskaber, hvor de kunne udveksle viden og inspiration om sikkerhedspraksisser, og hvor de opbyggede såkaldte „sortlister“ (*blacklists*) med navne på potentielt farlige eller dårlige kunder (Albert et al. 2020, 1090). Ifølge internetforsker Katrin Tiidenberg (2021) er reguleringen af sex og nøgenhed på Instagram faktisk mere restriktiv, end hvad lovgivningen kræver, hvilket leder til „overregulering af allerede kulturelt underkendte praksisser og grupper“ (op.cit. 1). Denne overregulering skal forstås i lyset af både

platformens økonomiske interesser og en seksualmoral, der sidestiller sexarbejde og teknologisk medieret sex med risici, perversion og afvigelse (Are og Paasonen 2021, 414). Den fremtrædende forsker i internetregulering Tarleton Gillespie (2018a) påpeger, at Instagrams forsøg på at usynliggøre sex og sexarbejdere skal forstås ud fra platformens ønske om at undgå at skræmme annoncører væk, der ikke vil associeres med sex, nøgenhed og sexarbejde. Dette skal ses i kombination med platformens frygt for, at brugere skræmmes væk og går over til konkurrerende platforme, der altid kun er „et klik væk“, hvis der er for store mængder erotisk indhold (op.cit. 262). Rationalet bag Instagrams fællesskabsregler bunder altså i platformens økonomiske interesser, som er forbundet til både en stærk normativ seksualmoral og til lovgivning, der tilgodeser en særlig kulturel opfattelse af sexarbejde som umoralsk og negativt.

Et mørklagt digitalt terræn: truslen om usynliggørelse

Et par måneder efter Celines såkaldt „frække profil“ så dagens lys, er den pludselig væk. I en story på hendes oprindelige Instagram-profil kan man læse, hvad der er sket: „Min anden profil petite_dahl har insta lukket ... Bare hvis i undrer jer over, at den er væk.“ Hvid tekst på sort baggrund. To emojis. Én emoji græder, den anden er vred. Da Celines „frække profil“ blev slettet, havde hun over 1.100 følgere, og hun anslår selv, at kun måske 10 procent af følgerne fra den „frække profil“ samtidig fulgte hendes oprindelige Instagram-profil. „Resten de er bare væk,“ fortæller hun. Kort efter sletningen kommenterer en anden OnlyFans-performer på hendes Instagram-story og fortæller, at den „frække profil“ måske blev slettet, fordi Celine i profilen linkede direkte til sin OnlyFans-profil, hvilket Celine ikke vidste, at man ikke måtte. Efter sletningen af den „frække profil“ begynder hun igen at reklamere for sin OnlyFans-profil på sin oprindelige Instagram-profil, for som hun siger: „Jeg orker faktisk ikke at starte op igen med at lave sådan en profil.“ Celine har dog lært lektien, og hun har derfor ændret sin profiltekst. Man finder ikke længere ordet OnlyFans eller direkte links til hendes OnlyFans-profil. I stedet skriver hun „Besøg mit link“ omkranset af to +18-emojis (emojis, der ligner trafikskilte med et overstreget 18-tal på, og som indikerer, at indholdet er erotisk). Under beskrivelsen og de to emojis, har hun indsat et såkaldt linktr.ee, som man kan finde hendes OnlyFans-profil igennem. Linktr.ee er en tredjepartsteknologi, som samler brugerens links på en eksternt hjemmeside, som kan tilgås gennem et link på Instagram. Dermed kan performere som Celine skjule deres OnlyFans-link på den eksterne hjemmeside, mens det samtidig er nemt for andre brugere at finde deres OnlyFans-profil. Det kræver kun to klik.

Celines oplevelse med den pludselige sletning af hendes OnlyFans-orienterede Instagram-profil er ikke unik. Mia, der havde haft OnlyFans i over to år, fortalte, at hun havde mistet halvdelen af sin løn, da hun mistede sin første Instagram-profil. Hun forklarer: „For at lave OnlyFans, hvor de ikke reklamerer overhovedet, så er vi afhængige af Instagram, Tiktok, Twitter.“ I tillæg til de økonomiske konsekvenser fortalte Mia ligeledes om de negative emotionelle konsekvenser af at få slettet profiler:

Altså, jeg har mistet fem Instagram-profiler. Så det er det, der har gjort mest ondt. Det er, at det, jeg er stolt af, nogle gange bliver taget væk fra mig. Så jeg har haft nogle perioder, hvor jeg slet ikke har haft lyst til at lave makeup, jeg har ikke lyst til at lave photoshoots eller noget. Fordi det bliver ikke værdsat, når man bare bliver smidt af platformen.

Denne usikkerhed påvirker således dagligdagen, den mulige indtjening, motivationen og de online arbejdsforhold for Mia, Celine og de andre informanter. Selvom sociale medier som Instagram destabiliserer deres arbejdssituation via risikoen for usynliggørelse, så gør de, hvad de kan for alligevel at kapitalisere på Instagrams muligheder for synlighed, da Instagram er en central nøgle til flere betalende kunder – og dermed succes – på OnlyFans. Instagram er derfor på en gang både en mulighed og en begrænsning for online sexarbejdere som Mia og Celine.

Det er ikke kun Celine, der har oplevet at mangle viden om, hvad man må og ikke må på Instagram. Både de erfarne og uerfarne informanter udtrykte, at det var svært at gennemskue grænserne for, hvad der var acceptabelt indhold. Alle havde erfaringer med at blive usynliggjort og at få slettet både indhold og profiler samt blive shadowbanned. På sociale medier, hvor synlighed er den mest eftertragtede ressource, disciplineres brugere ifølge medieforsker Taina Bucher (2018) af en „trussel om usynlighed“ (op.cit. 84). Denne trussel får brugere til at arbejde på deres digitale selv og online adfærd i overensstemmelse med de normer for adfærd og indhold, som platformen foreskriver, og som derfor er i tråd med platformens økonomiske og moralske interesser (op.cit. 90). For sexarbejdere som Celine og Mia har truslen om usynliggørelse særligt store konsekvenser, da de sociale medier er deres essentielle arbejdsredskab og nøgle til at tjene penge gennem platforme som OnlyFans.

OnlyFans-performere kunne frem til 2020 linke til deres OnlyFans-profil direkte fra Instagram. Dette ændrede sig dog, da Meta – som ejer både Facebook og Instagram – i 2020 reviderede fællesskabsreglerne og ændrede definitionen af „seksuel opfordring“ til at inkludere et forbud mod at dele links til „eksterne pornografiske hjemmesider“. Selvom OnlyFans ikke er en decideret porno-

hjemmeside, men derimod henvender sig til en bred skare af performere, betød ændringen i praksis, at sexarbejdere ikke længere kunne linke direkte til deres OnlyFans-profil fra Instagram.

Efter opdateringen udtalte en unavngiven talsperson for Meta sig til hjemmesiden Refinery29 om betydningen af revisionerne for OnlyFans-performere:

Under disse regler tillader vi ikke, at folk deler links til pornohjemmesider på Instagram. Selvom OnlyFans ikke er en pornohjemmeside, ved vi, at den kan bruges på denne måde, så derfor griber vi ind over for konti, der deler OnlyFans-links i kombination med andet seksuelt vovet indhold (Rimm 2021).

„Seksuelt vovet indhold“ inkluderer ifølge fællesskabsreglerne blandt andet billeder med nøgenhed, „seksualiseret slang“ og „emojis med seksuelle undertoner“ (Meta 2020). Dette betyder i praksis:

Hvis du har et OnlyFans-link i din bio, og du på et hvilket som helst tidspunkt/ sted nævner (på din profil eller i stories), at din OnlyFans indeholder voksenindhold [*adult content*], og/eller hvis du lægger frække billeder op på din profil, vil du (sandsynligvis) blive udelukket fra Instagram (Rimm 2021).

Are og Briggs (2023) beskriver Instagrams definitioner som uigennemskuelige, inkonsistente, arbitrære og puritanske. De påpeger, at barren for såkaldt „seksuel opfordring“ er så lav og uklar, at selv brugerprofiler, der ikke er involverede i sexindustrien, er blevet fjernet fra platformen med denne begrundelse (op. cit. 3). Udfordringerne understreges af, at der ikke altid er overensstemmelse mellem offentliggjort politik og reel praksis i forhold til sletning af profiler (Gillespie 2018b, 72), hvilket skaber yderligere uigennemsigthed for brugerne.

Instagrams uigennemskuelige reguleringsinfrastruktur sætter Celine og andre sexarbejdere i en sårbar position. Eftersom de mangler konkret viden om reglerne, kan de ikke navigere effektivt i dette online terræn, og derfor bliver muligheden for at få kontrol over deres arbejdssituation kontinuerligt forstyrret. Forsker Kelley Cotter (2023) viser, hvordan sociale medier strategisk gør deres reguleringsinfrastrukturer uigennemskuelige ved for eksempel strategisk at tilbageholde og sløre detaljer om deres reguleringsalgoritmer og ved at holde kriterier, regler og retningslinjer for acceptabelt indhold og opførsel uklare (op. cit. 1226). Regulering på Instagram kan derfor siges at være præget af informationsasymmetri, hvor brugerne ikke har indsigt i forudsætningerne for deres egen synlighed på platformen. Det er præcis den komplicerede position, som sexarbejdere, der bruger Instagram, befinder sig i, og de oplever derfor en gennemgribende usikkerhed. Som Celine siger, er hun i „... tvivl om grundlagene for, at de sletter profiler“, og tilføjer: „Altså, jeg er lige så forvirret som dig!“

Trods uklare regler og uigennemskuelig reguleringspraksisser finder man stadig sexarbejdere som Celine, Mia og de andre informanter på sociale medier som Instagram. Vi vil i artiklen vise, hvordan Celine og andre sexarbejdere udvikler kreative synlighedstaktikker, der gør dem i stand til at navigere i dette uigennemskuelige online terræn og således kontinuerligt skabe muligheder for sig selv.

Strategisk mørklægning og jagten på synlighed

Et af de afgørende elementer i digitale platformes reguleringsinfrastrukturer er algoritmer, der regulerer indholds synlighed. Algoritmer rangerer og kategoriserer indhold og profiler på baggrund af diverse både ekspliciterede og skjulte logikker (Bucher 2018, 6). Gennem brugen af algoritmer regulerer platformene således, hvem og hvad der kan ses af platformens andre brugere. Et socialt medie som Instagram står således i en strukturelt magtfuld position i forhold til brugerne, idet platformen organiserer det digitale terræn, som informanterne bevæger sig på, samt regulerer graden af synlighed, de kan opnå. For at forstå den kamp om synlighed, der foregår mellem Instagram og sexarbejdere, kan det digitale terræn ses som et handlingsrum, hvori forskellige former for agens udspiller sig. Celine og de andre informanter bevæger sig i et konstant spændingsfelt mellem synlighed og usynlighed, da de på en og samme tid forsøger at opnå maksimal synlighed i forhold til potentielle følgere og fans og usynlighed i forhold til moderatore og den resterende del af Instagrams reguleringsinfrastruktur.

For at beskrive det handlingsrum, som her udfolder sig, er vi inspireret af Michel de Certeaus (1984) klassiske opdeling af agens i henholdsvis strategier og taktikker. Disse afhænger af aktørernes relative magtposition, og hvorvidt de har magten til at konstruere og strukturere terrænet, de bevæger sig i, eller må navigere i et rum struktureret af andre (op.cit. 37). Aktøren, som strukturerer terrænet, kan planlægge strategier for handling, fordi denne har overblik og indsigt i terrænet. Her er adgangen til og kontrollen af synlighed således helt central, og strategier er dermed også panoptiske praksisser: en „beherskelse af steder gennem synet“ (op.cit. 36). Instagram, der strukturerer og regulerer terrænet på platformen, kan strategisk usynliggøre Celine og de andre sexarbejdere, og platformens tilbageholdelse af information om deres reguleringsinfrastruktur og kriterier for indhold og adfærd kan ses som et led i denne strategi. Da det praktisk taget er umuligt for Celine og de andre sexarbejdere at gennemskue, præcis hvordan de kan opføre sig på platformen, gør det det sværere for dem at opnå og fastholde deres synlighed over for andre brugere.

Det er dog ikke altid, at usynliggørelsen af sexarbejdere lykkes for Instagram, eftersom Celine og de andre sexarbejdere udfører en række forskellige

kreative praksisser for at forblive synlige. Hvor Instagram, som den strukturelt magtfulde aktør strukturerer og regulerer terrænet, er den strukturelt underlegne aktør ifølge de Certeau nødt til at gebærde sig på et delvist ukendt terræn og må derfor navigere „inden for fjendens synsfelt“ (op.cit. 37). De strukturelt underlegne aktører har ikke mulighed for at udføre planlagte strategier, da de er karakteriserede af en mangel på overblik over og indblik i terrænet og ikke kan se modstanderen i sin objektive helhed (op.cit. 37-38).

For Celine og de andre informanter kommer deres strukturelle underlegenhed til udtryk i frustrationen over manglende indsigt i Instagrams regler og retningslinjer samt over Instagrams mulighed for at usynliggøre dem gennem shadowbans og sletninger. Men deres strukturelle underlegenhed betyder ikke, at sexarbejderne accepterer Instagrams moderering af deres indhold, profiler og online adfærd. De gør i stedet brug af kreative taktikker og finder med de Certeaus ord „sprækker [i] fjendens overvågning“ (op.cit. 37).

Ifølge de Certeau er taktikere „mobile“, og de griber øjeblikkets muligheder for at få det bedste ud af en given situation (ibid.). Ligesom de Certeaus taktikere udnytter uadministrerede sprækker i et fremmed terræn, udvikler Celine og de andre informanter også kreative taktikker for at navigere i Instagrams terræn af uklare regler og uigennemsigtige reguleringsinfrastruktur i et forsøg på at forblive synlige. Gennem kreative og subversive taktikker, der vil blive udfoldet i det følgende, lykkes de til tider med at få skabt en forbindelse mellem Instagram og OnlyFans, indtil de igen usynliggøres af Instagram. Informanternes agens ligger således i taktisk at navigere skiftevis mellem positioner af synlighed og usynlighed.

For at navigere i Instagrams terræn er informanterne afhængige af at indsamle og opbygge uformel viden om reguleringsinfrastrukturen. De er afhængige af erfaringer og erfaringsudveksling for at opbygge denne viden – erfaringer, som ofte opstår, når de træder forkert og oplever konsekvenserne af deres fejl. Dette kom for eksempel til udtryk, da Celine efter sletningen af den „frække profil“ blev gjort opmærksom på, at hun ikke måtte linke til eller skrive ordet „OnlyFans“ på Instagram. Denne form for viden om Instagrams strukturer, som bygger på erfaring og erfaringsudveksling i stedet for blot på officielle udmeldinger, kan belyses med, hvad Laura Savolainen (2022) betegner som „algoritmisk folkløse“. Gennem en indholdsanalyse på Reddit foreslår Savolainen begrebet, der beskriver forestillinger om sociale mediers algoritmer, som deles uformelt blandt brugere af sociale medier, og som til tider står i opposition til officielle udmeldinger fra platformene (op.cit. 1091). Algoritmisk folkløse opstår således som reaktion på platformes manglende gennemsigtighed samt kompleksiteten af algoritmiske systemer (op.cit. 1097).

I forhold til Celine og de andre informanter er dette for eksempel tilfældet med fænomenet shadowbanning på Instagram. Da sociale medier selv nægter, at de i det hele taget shadowbanner, bygger viden om fænomenet primært på en fællesskabsviden (Blunt et al. 2020, 17), som ligger i algoritmisk folkløse. Den folkloristiske viden om Instagrams digitale terræn bruges af Celine og de andre informanter som vidensressourcer, der gør det muligt for dem at bruge platformen på måder, som Instagram forbyder – nemlig til salg af seksuelle ydelser. Med hjælp fra den folkloristiske viden om platformens reguleringspraksisser og -regler, der opstår blandt marginaliserede brugere, udvider Celine og de andre informanter således deres online handlingsrum for at slippe igennem sprækkerne i Instagrams indholdsmoderering og dermed undgå at få deres profil og indhold usynliggjort.

Dette var en svær balancegang, som flere af informanterne kontinuerligt kæmpede med, især fordi deres indtjening som online sexarbejdere i så høj grad hænger sammen med deres mulighed for at promovere deres ydelser på sociale medier som Instagram. Mia, som er en populær og erfaren OnlyFans-performer, fortæller her om de gråzoner, man som sexarbejder skal kende, for at kunne bruge Instagram til at promovere sin OnlyFans-profil:

Man skal virkelig kende til gråzonerne. Altså, hvor meget numse man må vise eller ikke vise. Altså, det er virkelig irriterende, hvordan det er. Jeg har ikke fået slettet noget endnu. Jeg har faktisk ikke haft problemer med Instagram i snart ... Jeg tror, der er gået et år nu ... Men det er også, fordi jeg har taget Instagram-kurser, som jeg har betalt. Så altså, det er virkelig irriterende, at det skal være så irrite... Altså en udfordring. [...] Der er virkelig mange profiler, der bliver slettet hele tiden.

Mias udtalelse understreger, at Instagrams regler er uklare, men den understreger også sexarbejdernes motivation for at opnå viden om platformens reguleringsinfrastruktur og at kende til gråzonerne, som de kan udnytte til at reklamere for deres OnlyFans-profiler. Instagram-kurserne, som Mia refererer til, udbydes af erfarne sexarbejdere og andre med stort kendskab til Instagrams reguleringsinfrastruktur og er ikke udbudt af Meta. De bygger på og bidrager til den uofficielle folkloristiske viden, som er central for informanternes mulighed for at klare sig på Instagram som sexarbejdere. En anden informant, Kamille, der ligeledes er succesfuld og har haft en OnlyFans-profil i over to år, har også taget et af disse kurser, mens de mere uerfarne informanter, Rosa og Celine, ikke har taget dem og derfor ikke har den samme indsigt i, hvilke taktikker de kunne bruge for at undgå sletning og shadowbanning.

Således kan vi se, at adgangen til denne uofficielle viden særligt udfordrer sexarbejdere, der er nye på platformen, og som stadig mangler adgang til de

sociale netværk, der har den folkloristiske viden, for eksempel i form af specifikke kurser. Andre barrierer for at opnå denne centrale viden er økonomiske og sproglige. Kurserne er dyre, og de udbydes ikke på dansk, hvilket udgør en udfordring for for eksempel Celine, der ikke taler engelsk. Den begrænsede adgang til den uofficielle – men helt centrale – viden blev tydelig for Celine, der som beskrevet ikke vidste, at man som bruger vil få slettet sin Instagram-profil, hvis man linker direkte til OnlyFans på profilen. Dette viser, hvordan sexarbejdere som Celine må navigere alene i Instagrams terræn uden adgang til viden eller sociale netværk, der kan hjælpe. Men selv de informanter, der har adgang til disse netværk og den eftersøgte viden, undgår heller ikke at blive slettet. Således fortæller den erfarne Mia: „Vi bliver [...] forskelsbehandlet på sociale medier. [...] Vi overholder reglerne, [men] bliver hele tiden slettet og [...] mister [meganemt] vores profiler.“ Denne risiko betyder, at Mia og de andre informanters indtjening som online sexarbejdere er forbundet med konstant usikkerhed, da Instagram uden varsel kan slette deres online tilstedeværelse.

At være synlig for de rigtige: subversiv brug af platformens teknologi

Shadowbanning er ligeledes en stor udfordring for online sexarbejdere, der bruger populære sociale medier til at reklamere for deres ydelser. Shadowbanning er som nævnt en form for indholdsmoderering, hvor Instagram-profiler ikke slettes, men gøres stort set usynlige på platformen, idet profilens indhold ikke vises på følgeres nyhedsfeed eller eksponeres for andre brugere, og sexarbejderne således fratages muligheden for at interagere med følgere og blive opdaget af nye potentielle kunder og fans. Shadowbanning har derfor betydelige økonomiske omkostninger og kan resultere i, at sexarbejdere føler sig nødsaget til at oprette nye profiler for igen at kunne bruge de sociale medier til promovring. Når ens profil bliver shadowbanned, informeres man som bruger ikke om det, hvilket ellers er tilfældet, hvis profiler eller indhold bliver slettet.

Uvisheden i forbindelse med shadowbanning tilføjer således endnu et niveau af uklarhed om Instagrams reguleringsinfrastruktur. Shadowbanning er således en skjult form for regulering, og informanterne beskriver, at de ikke kan finde officiel indsigt i, om de er shadowbanned eller ej. De er derfor afhængige af egne vurderinger og fornemmelser for at finde ud af, om de er shadowbanned. Kamille, som har haft sin OnlyFans-profil i flere år, og som har en stor følgerskare på Instagram, fortæller, at hun er „totalt shadowbanned“. Hun fortæller, at hun kan få 3-5.000 likes på et opslag på Instagram, „... hvis det er sådan et rigtig lækkert billede“, men at hun nu er shadowbanned og derfor får „måske på 4-500 eller endnu mindre nogle gange“. Kamille bruger det markante fald i likes til at

konkludere, at hun er shadowbanned, da hun ikke kan få dette oplyst af platformen. Kamille og de andre informanter benytter Instagrams funktion Indblik til at se følgeres interaktion med deres profil og indhold og dermed vurdere, om de er shadowbanned. Instagram beskriver selv værktøjet Indblik på følgende måde:

Vi ønsker at sikre, at alle creators har de værktøjer, de skal bruge for at vokse. Det starter med, at du kender dit publikum, og hvordan du når dem — og Instagram Indblik kan hjælpe dig med netop dette (Instagram u.å.a.).

Indblik italesættes således af Instagram som et værktøj, der skal hjælpe performere til at få mere synlighed på platformen gennem indblik i andre brugeres interaktioner med deres indhold. Som Kamille forklarer, bruger informanterne derudover Indblik til at vende blikket tilbage mod Instagram for at synliggøre en del af platformens ellers skjulte terræn og reguleringsinfrastruktur. Når Kamille og de andre informanter bruger Indblik til at notere markante afvigelser i antallet af views og likes på deres indhold og på den baggrund konkluderer, at de er shadowbanned, er det således en taktik, hvor de bruger Instagrams brugerservices subversivt som et værktøj til at forstå det terræn, de navigerer i, for dermed at opnå mere synlighed i forhold til potentielle kunder.

Men informanterne bruger ikke kun Instagrams funktioner for at forsøge at få indblik i platformens terræn og reguleringsinfrastruktur. De bruger også Instagrams funktioner aktivt til at blive fundet af nye potentielle følgere og kunder ved at gøre opmærksom på deres OnlyFans-profiler, mens de forsøger at holde sig usynlige for Instagrams reguleringsinfrastruktur. En af disse måder er brugen af Instagrams funktion linktr.ee, som Celine begyndte at bruge, efter at den „frække profil“ blev slettet. Fordi man ikke må linke direkte til OnlyFans-profiler på Instagram, skjuler mange sexarbejdere deres OnlyFans-link i et linktr.ee eller lignende tredjepartsteknologier, som Instagrams algoritmer ikke kan indfange. Sexarbejdere bruger dermed linktr.ees til at slippe gennem især den algoritmiske indholdsmoderering og regulering af deres indhold. [Linktr.ee](https://linktr.ee)s bruges således som kreative og subversive taktikker af sexarbejderne til at sikre deres online synlighed over for eksisterende og potentielle kunder.

For at gøre folk interesserede i at trykke på deres linktr.ee er OnlyFans-performere dog afhængige af, at andre brugere ved, at de faktisk har en OnlyFans-profil, hvilket kan være svært at vise, når man ikke må skrive ordet OnlyFans på Instagram eller bruge tydeligt betydningsgivende hashtags såsom #onlyfans. I stedet bruger mange sexarbejdere, hvad en informant beskrev som et „hemmeligt sprog“ på Instagram. Således henviser OnlyFans-performere som Celine, Mia og de andre informanter på Instagram til deres „arbejdsprofil“ (*work page*) eller „forbudte side“ i stedet for at kalde den deres OnlyFans-profil. Som tilfæl-

det var med Celine, bruger de symbolske emojis til at indikere, at deres indhold er erotisk og kun for voksne – lige fra de førnævnte +18-emojis til emojis med flammer og svedige smileyer. Brugen af hemmeligt sprog er således endnu en taktik, der gør det muligt for OnlyFans-performere at reklamere for og gøre opmærksom på deres OnlyFans-profiler, mens de holder sig usynlige for Instagrams reguleringsinfrastruktur.

En kontinuerlig kamp: sletninger og nye profiler

På trods af sexarbejdernes kreative og subversive synlighedstaktikker bliver de dog fortsat usynliggjort. Tre ud af fire informanter fik i en periode på otte måneder slettet deres profiler, Celine fik endda slettet to. Dette understreger den usikre situation, online sexarbejdere befinder sig i, når de er afhængige af sexnegative sociale medier som Instagram for at reklamere og tiltrække kunder. Sexarbejdernes prekære situation ligger ydermere i, at det terræn, de navigerer i, ikke er stabilt, men hele tiden ændrer sig. Instagram optimerer konstant sin reguleringsinfrastruktur i et forsøg på at indfange stadig flere nuancer af uønsket indhold og profiler. Således er reglerne for såkaldt „seksuel opfordring“ blevet opdateret hele syv gange siden opdateringen i 2020 (Meta 2024a), som indledte Instagrams jagt på OnlyFans-performere. De meget brede definitioner i fællesskabsreglerne af, hvad der tæller som passende indhold, kan anses som en strategi i Instagrams forsøg på at usynliggøre visse former for indhold, idet de gør det muligt for platformen at tilpasse sin reguleringspraksis til udviklinger i sexarbejdernes subversive taktikker.

Et eksempel på dette findes i definitionen af „seksuelt vovet indhold“, hvor „seksuelle emojis og slang“ blandt andet nævnes. Ved ikke at specificere, hvilke emojis og hvilken slang der er „seksuelt vovet“, kan platformen løbende tilpasse reguleringsinfrastrukturen og overvågningen af indhold og dermed tilpasse sig udviklinger i sexarbejdernes hemmelige sprog og folkløristiske viden. Man kan således forestille sig, at de +18-emojis, som Mia og Celine bruger, på sigt alligevel vil lede til shadowbanning eller sletning – hvis de ikke allerede gør det. På denne måde er der en konstant kamp om synlighed mellem sexarbejderne og de online platforme, som sexarbejderne er afhængige af til reklame og opsøgende kundearbejde.

På den ene side tilpasser sexarbejderne deres synlighedstaktikker og finder nye måder at udtrykke og gebærde sig på, og på den anden side svarer platforme som Instagram ved at tilpasse deres reguleringsinfrastruktur, så de indfanger stadig nye taktikker. Denne bevægelse i Instagrams reguleringsinfrastruktur illustrerer, hvordan det digitale terræn, som OnlyFans-performere navigerer i, eksisterer

i en konstant og dynamisk udvikling. Dette understreger, hvordan OnlyFans-performere kontinuerligt må forblive mobile og kreative i deres synlighedstaktikker.

Mia, den populære og erfarne OnlyFans-performer, som fortalte, at hun kendte „alle gråzonerne“ og ikke havde haft problemer eller fået slettet noget i et år, fik slettet sin Instagram-profil i foråret 2023, omkring et halvt år efter den selvsikre udtalelse, som vi hørte tidligere. På hendes backup-Instagram-profil kunne man efter sletningen læse ordene: „Ny start💕 Har mistet så mange profiler allerede, men giver aldrig op 🙏🏻“

Mias standhaftighed viser den fortløbende kamp, der udspiller sig på platformen mellem sexarbejdere og Instagram. Instagram usynliggør og sletter profiler, men sexarbejderne dukker op igen og igen på nye profiler og med samme intentioner. På trods af Instagrams konstante indsats er det således her fire år efter opdateringerne af fællesskabsreglerne ikke lykkedes dem at slippe af med sexarbejdere som Celine, Rosa, Mia og Kamille.

Selvom Instagram kontrollerer terrænet, som kampen foregår på, udvikler sexarbejdere kreative og subversive synlighedstaktikker, der gør det muligt for dem at kapitalisere på platformens muligheder for at opnå synlighed. De formår at udnytte sprækker i reguleringsinfrastrukturen, hvor de forbliver henholdsvis usynlige og synlige over for de rette. Så selvom Instagram tilpasser sine praksisser og regler løbende, er platformen ikke i stand til fuldkommen at usynliggøre de sexarbejdere, der tjener penge på platformens muligheder. Således skaber OnlyFans-performere – på trods af deres strukturelle udsathed i det online terræn – handlerum for sig selv via deres kreativitet, netværksbaserede, folkløristiske vidensdeling og vilje til at starte forfra med at opbygge deres kunde- og følgerskarer igen og igen. Deres agens ligger i evnen til skiftevis at bebo positioner af synlighed og usynlighed.

Konklusion: strukturel ulighed i online terræner

Denne artikel har analyseret den kamp om synlighed, der udspiller sig mellem Instagram og sexarbejdere – aktører med markant ulige strukturel magt og forskelligartede mål og muligheder for praksis. Instagrams strategi består primært i at holde sine retningslinjer og sin reguleringsinfrastruktur uklar, så disse altid kan ændres og tilpasses, alt efter hvilken praksis platformen finder problematisk. Dette stiller online sexarbejdere i en udfordrende situation, hvor de skal navigere i et usikkert, uigennemskueligt og reelt fjendtligt digitalt terræn.

Vi har belyst, hvordan informanterne udvikler kreative synlighedstaktikker, hvor de blandt andet bruger Instagrams funktioner og tredjepartsteknologier til at slippe gennem sprækkerne i platformens indholdsmoderering og dermed ud-

nytte platformens muligheder for synlighed. På trods af at de kontinuerligt bliver usynliggjort af en stærk og mangefacetteret reguleringsinfrastruktur, formår sexarbejderne alligevel at skabe handlerum for sig selv og forbinde populære sociale platforme som Instagram til deres professionelle erotiske online ydelser.

Denne analyse kalder på yderligere forskning, der udforsker både strukturel ulighed i online terræner og amerikanskbaserede virksomheders magt til at definere rammerne for online sexarbejde i en skandinavisk kontekst, hvor seksualmoral og sexarbejde udfoldes og diskuteres med en anden historisk, religiøs og kulturel klangbund. Artiklen har analyseret Celine, Mia, Rosa og Kamilles viden, praksisser og erfaringer med ønsket om at bidrage til bredere diskussioner om sociale mediers magt og indflydelse på tværs af grænser, især i forhold til sociale mediers regulering af socialt liv, seksuelle praksisser og seksuel tale.

Noter

Finansiering: Korsbys arbejde i forbindelse med denne artikel er finansieret af Den Europæiske Union (bevillingsnummer 101068833, TRAFFICKER). Synspunkter og meninger, der kommer til udtryk i artiklen, er dog udelukkende forfatterne egne og afspejler således ikke nødvendigvis Den Europæiske Union eller European Research Executive Agency (REA). Hverken Den Europæiske Union eller REA kan holdes ansvarlige for dem.

1. Alle navne i artiklen er pseudonymer, og alle informanter er anonymiserede.
2. Informanterne brugte den engelske term OnlyFans-creator til at beskrive deres arbejde. I mangel af en passende oversættelse af dette ord på dansk bruger vi termen OnlyFans-performer.
3. Instagram-brugere kan anmelde indhold for overtrædelse af fællesskabsreglerne. Hvis Instagram vurderer, at indholdet overtræder fællesskabsreglerne, slettes det.
4. En thailandsk kønskategori forstået som et „tredje køn“, der på dansk bedst kan oversættes til „transkvinde“. Denne oversættelse er dog reduktionistisk, idet den tager udgangspunkt i en vestlig kønsopfattelse og vestlige transpersoners livserfaringer og ideologier (forskelligartede som de er). For at læse mere om dette, se Pravattiyagul (2018).
5. Artiklens empiriske materiale er indsamlet af Nitz som del af hendes specialeprojekt i antropologi ved Københavns Universitet, som Korsby var specialevejleder på. Analysen og argumenterne i denne artikel er dog fælles, og begge forfattere har bidraget ligeligt til disse. Korsby har stået for al redigering af artiklen samt inkorporering af alle fagfællerevisioner.
6. Nitz brugte sin private Instagram-profil til kontakten med informanter, hvilket gjorde det muligt for potentielle informanter at verificere hendes identitet. Flere informanter udtrykte, at det havde betydning for deres reaktion på henvendelsen, at de kunne se, at den var fra en kvinde.
7. Alle engelske citater, som gengives i artiklen, har forfatterne selv oversat til dansk.
8. FOSTA/SESTA blev indført i 2018 og giver platforme ansvar for indhold, hvorimod de tidligere var fritaget for ansvar (Are og Briggs 2023, 3).

Litteratur

Albert, Kendra, Emily Armbruster, Elizabeth Brundige, Elizabeth Denning, Kimberly Kim, Lorelei Lee, Lindsey Ruff, Korica Simon og Yueyu Yang. 2020. "FOSTA in Legal Context". *Columbia Human Rights Law Review* 52:1084-158. <https://doi.org/10.2139/ssrn.3663898>.

Are, Carolina. 2023. "An Autoethnography of Automated Powerlessness: Lacking Platform Affordances in Instagram and TikTok Account Deletions". *Media, Culture & Society* 45 (4):822-40. <https://doi.org/10.1177/01634437221140531>.

Are, Carolina og Pam Briggs. 2023. "The Emotional and Financial Impact of De-Platforming on Creators at the Margins". *Social Media + Society* 9 (1):1-12. <https://doi.org/10.1177/20563051231155103>.

Are, Carolina og Susanna Paasonen. 2021. "Sex in the Shadows of Celebrity". *Porn Studies* 8 (4):411-19. <https://doi.org/10.1080/23268743.2021.1974311>.

Blunt, Danielle, Emily Coombes, Shanelle Mullin og Ariel Wolf. 2020. *Posting into the Void. Hacking//Hustling* (Community Report). <https://hackinghustling.org/posting-into-the-void-content-moderation/>. Tilgået 02.03.2022.

Blunt, Danielle og Ariel Wolf. 2020. *Erased. The Impact of FOSTA-SESTA*. Hacking//Hustling (Community Report). <https://hackinghustling.org/erased-the-impact-of-fosta-sesta-2020/>. Tilgået 17.02.2022

Blunt, Danielle og Zahra Stardust. 2021. "Automating Whorephobia: Sex, Technology and the Violence of Deplatforming". *Porn Studies* 8 (4):350-66. <https://doi.org/10.1080/23268743.2021.1947883>.

Brasseur, Pierre og Jean Finez. 2020. "Performing Amateurism: A Study of Camgirls' Work. The Social Meaning of Extra Money: Capitalism and the Commodification of Domestic and Leisure Activities". I *Dynamics of Virtual Work*, redigeret af Sidonie Naulin og Anne Jourdain, 211-37. Cham: Palgrave. Macmillan.

Bronstein, Carolyn. 2021. Deplatforming Sexual Speech in the Age of FOSTA/SESTA. *Porn Studies* 8(4):367-80. <https://doi.org/10.1080/23268743.2021.1993972>.

Bucher, Taina. 2018. *If ... Then: Algorithmic Power and Politics*. New York: Oxford University Press.

Certeau, Michel de. 1984. "Making Do: Uses and Tactics". I Michel de Certeau, *The Practice of Everyday Life*, 29-42. Berkeley & Los Angeles, CA: University of California Press.

Cotter, Kelley. 2023. "'Shadowbanning Is Not a Thing': Black Box Gaslighting and the Power to Independently Know and Credibly Critique Algorithms". *Information, Communication & Society* 26 (6):1226-43. <https://doi.org/10.1080/1369118X.2021.1994624>.

Cunningham, Stewart, Teela Sanders, Jane Scoular, Rosie Campbell, Jane Pitcher, Kathleen Hill, Matt Valentine-Chase, Camille Melissa, Yigit Aydin og Rebecca Hamer. 2018. "Behind the Screen: Commercial Sex, Digital Spaces and Working Online". *Technology in Society* 53:47-54. <https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2017.11.004>.

Duffy, Brooke Erin og Colten Meisner. 2023. "Platform Governance at the Margins: Social Media Creators' Experiences with Algorithmic (in)Visibility". *Media, Culture & Society* 45 (2):285-304. <https://doi.org/10.1177/01634437221111923>.

Frank, Katherine. 2002. *G-Strings and Sympathy: Strip Club Regulars and Male Desire*. E-Duke Books Scholarly Collection. Durham: Duke University Press. <https://doi.org/10.1215/9780822383994>.

Gillespie, Tarleton. 2018a. "Chapter 14: Regulation of and by Platforms". I *The SAGE Handbook of Social Media*, redigeret af Jean Burgess, Alice Marwick og Thomas Poell, 254-79. London: SAGE Publications Ltd.

— 2018b. *Custodians of the Internet: Platforms, Content Moderation, and the Hidden Decisions That Shape Social Media*. New Haven: Yale University Press.

Instagram. u.å.a. "Understand Your Business Better with Instagram Insights". Instagram for Creators. <https://creators.instagram.com/grow/insights>. Tilgået 15.01.2024.

— u.å.b. "Fællesskabsregler". Instagram Help Center. <https://help.instagram.com/477434105621119>. Tilgået 16.09.2024.

Jones, Angela. 2015. "For Black Models Scroll Down: Webcam Modeling and the Racialization of Erotic Labor". *Sexuality & Culture* 19 (4):776-99. <https://doi.org/10.1007/s12119-015-9291-4>.

— 2020 *Camming: Money, Power, and Pleasure in the Sex Work Industry*. New York: New York University Press.

Korsby, Trine Mygind. 2023a. "Complex Intimacies: Sex Work, Human Trafficking and Romance between Italy and the Black Sea Coast of Romania". I *A Sea of Transience: Politics, Poetics and Aesthetics along the Black Sea Coast*, redigeret af Tamta Khalvashi og Martin Demant Frederiksen, 66-79. New York: Berghahn Books.

— 2023b. "Reading Desires: Romanian Pimps Striving for Success in the Transnational Street Economy". *Migration and Society* 6:57-69. <https://www.berghahnjournals.com/view/journals/migration-and-society/6/1/arms060106.xml>.

Litam, Stacey Diane Arañez, Megan Speciale og Richard S. Balkin. 2022. "Sexual Attitudes and Characteristics of OnlyFans Users". *Archives of Sexual Behavior* 51 (6):3093-103. <https://doi.org/10.1007/s10508-022-02329-0>.

Meta. 2020. "Adult Sexual Solicitation and Sexually Explicit Language". Meta Transparency Center. <https://transparency.fb.com/policies/community-standards/sexual-solicitation/#policy-details>. Tilgået 20.01.2024.

— 2024a. "Adult Sexual Solicitation and Sexually Explicit Language". Meta Transparency Center. <https://transparency.fb.com/policies/community-standards/sexual-solicitation/>. Tilgået 20.01.2024.

— 2024b. "Voksnes nøgenhed og seksuel aktivitet". Meta Transparency Center. <https://help.instagram.com/477434105621119>. Tilgået 20.01.2024.

McMahon, Aine. 2019. "OnlyFans: The Online Platform Selling Content from Gym Workouts to Adult Videos". *The Irish Times*, 3. august. <https://www.irishtimes.com/life-and-style/people/onlyfans-the-online-platform-selling-content-from-gym-workouts-to-adult-videos-1.3973121>.

Miller, Daniel, Elisabetta Costa, Nell Haynes, Tom McDonald, Razvan Nicolescu, Jolynna Sinanan, Juliano Spyer, Shriram Venkatraman og Xinyuan Wang. 2016. *How the World Changed Social Media*. London: UCL Press.

Nayar, Kavita Ilona. 2017. "Working It: The Professionalization of Amateurism in Digital Adult Entertainment". *Feminist Media Studies* 17 (3):473-88. <https://doi.org/10.1080/14680777.2017.1303622>.

- Nelson, Alex J., Yeon Jung Yu og Bronwyn McBride. 2020. Sex Work during the COVID-19 Pandemic. Society for the Anthropology of Work. <https://doi.org/10.21428/1d6be30e.3c1f26b7>.
- Paasonen, Susanna. 2010. "Labors of Love: Netporn, Web 2.0 and the Meanings of Amateurism". *New Media & Society* 12 (8):1297-312. <https://doi.org/10.1177/1461444810362853>.
- Plambech, Sine. 2023. *Global Sex: Hvad sexarbejdere ved om kærlighed og kapitalisme*. København: Hans Reitzels Forlag/Gyldendal.
- Postill, John og Sarah Pink. 2012. "Social Media Ethnography: The Digital Researcher in a Messy Web". *Media International Australia* 145 (1):123-34. <https://doi.org/10.1177/1329878X1214500114>.
- Pravattiyagul, Jutathorn. 2018. "Street and State Discrimination: Thai Transgender Women in Europe". Utrecht University. <https://www.narcis.nl/publication/RecordID/oai:dspace.library.uu.nl:1874%2F364291>.
- 2021. "Thai Transgender Women in Europe: Migration, Gender and Binational Relationships". *Asian and Pacific Migration Journal* 30 (1):79-101. <https://doi.org/10.1177/0117196821998361>.
- Rimm, Hannah. 2021. "After Instagram Rewrote Its Rules, Sex Workers Had to Get Creative to Survive". *Refinery 29*. <https://www.refinery29.com/en-gb/2021/01/10275667/instagram-ad-guidelines-onlyfans>. Tilgået 26.04.2023.
- Sanders, Teela, Jane Scoular, Rosie Campbell, Jane Pitcher og Stewart Cunningham. 2018. *Internet Sex Work. Beyond the Gaze*. Cham: Springer International Publishing.
- Savolainen, Laura. 2022. "The Shadow Banning Controversy: Perceived Governance and Algorithmic Folklore". *Media, Culture & Society* 44 (6):1091-109. <https://doi.org/10.1177/01634437221077174>.
- Tiidenberg, Katrin. 2021. "Sex, Power and Platform Governance". *Porn Studies* 8 (4):381-93. <https://doi.org/10.1080/23268743.2021.1974312>.